

ДЕТЕКТОРИ ШІ СТВОРИЛИ НОВИЙ ТІНЬОВИЙ РИНОК ПОСЛУГ

На сайті Times Higher Education опубліковано статтю Бенджаміна Люка Мурхауса та Джеймса Міана Цзя «Університети мають припинити діяльність нелегальної економіки навколо детекторів штучного інтелекту».

У ній розглядається питання широкого запровадження систем виявлення текстів, створених за допомогою генеративного штучного інтелекту та формування неофіційного ринку відповідних послуг із перевірки студентських робіт на «ймовірність використання ШІ», а також обговорюються наслідки для академічної доброчесності та освітнього процесу в цілому. Після появи ChatGPT постачальники антиплагіатних систем швидко інтегрували до своїх продуктів функції визначення ймовірності використання штучного інтелекту. У багатьох університетах отримані показники вже використовуються під час розгляду справ про можливі порушення академічної доброчесності, а окремі заклади навіть визначають порогові значення, перевищення яких може стати підставою для дисциплінарних процедур. Водночас студентам не завжди достатньо чітко пояснюють, як саме інтерпретуються такі результати та яке місце вони займають у процедурі оцінювання. Невизначеність породжує

тривожність, а вона стає підґрунтям для появи нового ринку. На популярних електронних платформах з'явилися продавці, які за невелику плату пропонують здійснити детекцію ШІ у студентських роботах, причому здобувачі освіти можуть багаторазово надсилати свої тексти, редагувати їх відповідно до отриманого показника й лише після цього подавати остаточну версію через офіційну систему навчального закладу для перевірки.

Постачальники подібних послуг запевняють клієнтів, що завантажені тексти не зберігатимуться в базах даних антиплагіатних систем, проте жодних гарантій цьому немає. Відомі ситуації, коли після використання таких сервісів роботи здобувачів освіти зберігались в цих системах і були доступні при перевірці університетами на плагіат та ШІ. Процес доопрацювання академічного тексту традиційно допомагає студентам уточнювати аргументацію, критично переосмислювати власні висновки та вдосконалювати стиль академічного письма. Проте дедалі частіше редагування перетворюється на спробу будь-якою ціною знизити показник «ШІ-ймовірності». У соціальних мережах активно поширюються поради, націлені не на покращення змісту роботи, а на те, як зробити текст менш схожим на створений штучним інтелектом, іноді – навіть шляхом навмисного внесення граматичних помилок. Звісно, університети не мали наміру створювати «економіку детекторів ШІ», однак їхня практика використання таких інструментів стала одним із чинників появи цього ринку послуг. Водночас є і позитивні приклади: ряд університетів вже відмовився від використання функції розпізнавання текстів, створених штучним інтелектом, або суттєво обмежив їх застосування. Переосмислення ролі інструменту детекції ШІ, відкритий діалог зі студентами та зрозумілі правила використання генеративного штучного інтелекту мають в комплексі підтримувати академічну доброчесність. Упровадження нових цифрових інструментів здатне породжувати не лише нові можливості, а й неочікувані економічні, соціальні та освітні наслідки. У сфері академічної доброчесності задіяння технологічних рішень має бути прозорим, побудованим на довірі та чітких правилах.

Детальніше:

<https://www.timeshighereducation.com/opinion/universities-must-help-shut-down-illicit-ai-detection-economy>

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_ШтучнийІнтелект #НРАТ_АкадемДоброчесність
#НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітням_новини
#НРАТ_TimesHigherEducation

2026-07-10

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів